

РЕШЕНИЕ

№ 2762

гр. София, 08.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 26.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **8311** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба с вх. № 22679 от 19.07.2019 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 1012 – 21 – 1143 от 15.07.2019 г. по описа на ТП на НОИ С. град, подадена от П. Х. М., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. З. С. от САК, с адрес за призоваване [населено място], [улица], ет.1, ап. 2 срещу решение № 2153 – 21 – 207 от 01.07.2019 г. на директора на ТП на НОИ С. град, с което оставена без уважение жалба вх. № 1012 – 21 – 650 от 02.05.2019 г. на жалбоподателя срещу разпореждане № [ЕГН]/32 от 23.04.2019 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

С жалбата се иска, съдът да отмени оспореното решение като незаконосъобразно и неправилно. Оспорващият излага подробни съображения по съществуващото на спора и изрично подчертава, че е представил всички налични у него писмени документи, свързани с положения от него труд. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призована, се представлява от адв. С., който поддържа жалбата и предлага да се уважи.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ - С. – редовно призован, се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и предлага същата да се отхвърли като неоснователна по мотиви, изложени в решението на директора. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

Административен съд - София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 09.01.2019 г. жалбоподателят, П. М., е подал заявление вх. № 2113 – 21 – 369, по което с разпореждане № [ЕГН]/11 от 08.02.2019 г. Длъжностното лице „ПО” е постановило отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст (ОСВ) на основание ч. 69б, ал.2 от КСО.

Със заявление вх. № 2113 – 21 – 2876 от 16.04.2019г. П. М. прави ново искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, към което представя документи за осигурителен стаж и осигурителен доход съгласно чл.2 от НПОС, необходими за преценка правото и определянето размера на пенсията.

Съгласно вписванията в трудова книжка № 566 от 17.04.1976 г. в периода от 01.12.1980 г. до 25.02.1995 г., жалбоподателят е работил като шофьор в ДАТ "Товарни превози" А. №4 С., ДФ "Автомобилни превози" ЕП „Д.", Искър автотранс Е.. В заверката на стажа е посочен период 01.10.1980 г. - 25.02.1995 г. с продължителност 14 години и 4 месеца. В трудовата книжка е отразена само заеманата длъжност „шофьор”, без да е посочен вид, марка, модел или товароподемност на автомобилите, които е управлявал жалбоподателя.

В удостоверение № 23 от 24.06.2016 г., издадено от Искър автотранс О. е отразен стаж на длъжност шофьор на товарен автомобил Шкода за периода 01.10.1980 г. - 01.09.1987 г. в размер на 6 години и 11 месеца и като шофьор на товарен автомобил Шкода Европа за периода 01.09.1987 г. - 25.02.1995 г. в размер на 7 години, 5 месеца и 24 дни. В удостоверението е посочено, че [фирма] С. е правопреемник на АС-4 и ДАТ „Товарни превози”, като документът е изготвен въз основа на разплащателните ведомости. Направено е предложение трудът да бъде зачетен от втора категория на основание чл.2, т.25 от НКТП, както и на основание чл.53а от отм. ПКТП, „ако лицето докаже със свидетели, че Шкодите са били с прицепи и товароподемност над 12 тона”.

Въз основа на представените документи и Регистъра на осигурените лица на НОИ длъжностното лице по пенсионно осигуряване е зачело на жалбоподателя осигурителен стаж 35 години, 3 месеца и 7 дни от трета категория и 8 месеца и 16 дни от втора категория труд; общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория по реда на чл.104 от КСО - 36 години, 1 месец и 27 дни. Към датата на подаденото заявление 16.04.2019г. П. М. има навършена възраст 59 години 10 месеца и 28 дни и сбор от осигурителния стаж и възрастта -96г. и 25 дни. От административния орган е взето предвид, че изискуемата възраст за 2019г. за мъжете по чл.69б, ал.2 от КСО - 58 години и 4 месеца и по чл.68, ал.1-2 от КСО - 64 години и 2 месеца и осигурителен стаж 38 години и 8 месеца.

Периодът 01.10.1980 г. - 24.10.1980 г., отразен в представените документи, съвпада с периода, през който жалбоподателят е бил на редовна военна служба, поради което при преценка правото на пенсия е зачетен стаж от Искър автотранс О. за периода от 25.10.1980 г. до 25.02.1996 г. в размер на 14 години и 4 месеца. Стажът е зачетен от трета категория труд, тъй като в представените документи не се съдържат данни, че жалбоподателят е бил шофьор на товарен автомобил с товароподемност 12 и повече тона.

След направена преценка на правото на пенсия, с разпореждане №[ЕГН]/32 от 23.04.2019 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, оспорено в

настоящото производство, е постановен отказ за отпускане на П. Х. М. на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл.69 б от КСО и чл.68 от КСО, тъй като не отговаря на законово регламентирани предпоставки за придобиване право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст- няма изискуемия осигурителен стаж по чл.69б, ал.2 от КСО - 15 години от втора категория труд и сбор от осигурителния стаж и възрастта 100 и не отговаря на изискването за навършена възраст и изискуем стаж по чл.68 от КСО .

Срещу това разпореждане в законоустановения срок жалбоподателят е депозирал жалба с вх. № 1012 – 21 – 650 от 02.05.2019 г. Същата е разгледана от решаващия орган, който я е оставил без уважение.

В хода на съдебно производство са приети като доказателства представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително ангажираните от страните. По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета без оспорване Съдебно икономическа експертиза, изготвена от вещото лице С. А. М., която се кредитира от съда като непротиворечаща с останалите доказателства по делото.

От установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото, оспореното решение № 2153 – 21 - 207 от 01.07.2019 г. на директора на ТП на НОИ е връчено на неговия адресат в Испания на 04.07.2019 г. (л. 91). Жалбата е подадена чрез административния орган на 15.07.2019 г., в срока по чл. 149 от АПК. Жалба е допустима като подадена от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт,като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Съгласно чл.69б, ал.2 от КСО лицата, които са работили 15 години при условията на втора категория труд, придобиват право на пенсия при следните условия: 1. навършили са възраст до 31.12,2015г, 52 години и 8 месеца за жените и 57 години и 8 месеца за мъжете и имат сбор от осигурителен стаж и възраст 94 за жените и 100 за мъжете; 2. от 31.12.2015г. възрастта по т.1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца за мъжете и с по 4 месеца за жените до достигане на 60-годишна възраст.

Изискуемата възраст за 2019г. за мъжете по чл.69б, ал.2 от КСО - 58 години и 4 месеца и по чл.68, ал. 1 - 2 от КСО - 64 години и 2 месеца и осигурителен стаж 38 години и 8 месеца.

Съгласно чл.40, ал.1 от НПОС осигурителният стаж се установява с данните по чл.5, ал.4, т.1 от КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец.

Зачитането и определянето продължителността и категорията на осигурителния стаж при пенсиониране е от компетентността на съответното длъжностно лице от териториалното поделение на НОИ, на което е възложено ръководството по пенсионното осигуряване. Преценката на категорията труд в рамките на образувано административно производство по отпускане на пенсия се извършва на база на

представените от заявителя за пенсия документи и приложимите за съответния период разпоредби по категоризиране на труда при пенсиониране. Осигурителят съгласно чл.70 от Правилник за категоризиране на труда при пенсиониране/отм./ и чл. 3 от Инструкция №13 за прилагане на Наредбата за категоризиране на труда при пенсиониране може само да даде предложение по коя разпоредба да бъде категоризиран трудът, но е извън неговата компетентност сам да я определи, като направеното предложение не обвързва пенсионния орган.

Направеното предложение в представеното удостоверение изх. № 23 от 24.06.2016 г. за категоризиране на труда за периода 01. 10.1980 г. - 25.02.1995 г. по чл. 2, т. 25 от НКТП, в сила от 01.01.2000г., не съответства на приложимите разпоредби по категоризиране на труда по време на полагане на стажа. Категоризирането на труда при пенсиониране за периода до 31.12.1999 г. е регламентирано в Правилника за категоризиране на труда при пенсиониране /отм./. За да бъде зачетен даден труд от определена категория, следва да бъде безспорно доказано, че същият попада в обхвата на конкретна точка от правилника.

От втора категория труд съгласно т.53а от ПКТП /отм./ се категоризира труда на водачи на тролейбуси и автобуси от транспортните фирми за общо ползване, обслужващи вътрешноградски и междуселищни пътнически линии по утвърдени разписания и графици; шофьори на товарни автомобили с товароподемност 12 и повече тона, както и шофьори от станциите за бърза и неотложна медицинска помощ. Както в трудовата книжка на жалбоподателя, така и в представеното удостоверение изх.№23/24.06.2016г., издадено от Искър автотранс О., не е посочен точния модел и товароподемността на товарните автомобили, на които е бил шофьор П. М.. Видно от направеното предложение от осигурителя, същият не разполага с писмени доказателства за товароподемността на автомобилите, на които е работил жалбоподателят, поради което предложението е направено при условията на евентуално доказване на това обстоятелство със свидетелски показания. Тези данни се потвърждават и от приетата по делото СИЕ, която в отговора на първия поставен въпрос посочва, че жалбоподателят „...е управлявал товарен автомобил Шкода 9 тона до 31.08.1987г ., а от 01.09.1987 г. до 25.02.1995 г. е управлявал Шкода „Европа” 10 тона. Липсват подробности дали към товарните автомобили е имало прицепи, ремаркета и др. под.”.

Следователно направеното предложение от работодателя не доказва, че П. М. е полагал труд на автомобил с товароносимост над 12 тона, поради което труда му следва да се категоризира по т.53а от ПКТП, каквито твърдения са изложени в жалбата. Това обстоятелство не се доказва и от вписванията в трудовата му книжка.

Съгласно разпоредбата на чл.104, ал.10 от КСО категорията труд не може да се установява със свидетелски показания.

В заключение следва да се приеме, че длъжностното лице по пенсионно осигуряване е направило правилна преценка, че от представените от жалбоподателя документи не се установява, че е бил шофьор на товарен автомобил с товароподемност над 12 тона, поради което не са налице предпоставките за категоризиране на положения от него труд за периода 25.10.1980 г. - 25.02.1995 г. от втора категория труд по т. 53а от ПКТП /отм./. Правилно е преценено, че П. Х. М. не отговаря на законовата предпоставка, регламентирана в чл.69б, ал.2 от КСО за наличие на 15 години осигурителен стаж от втора категория труд за придобиване право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Съдът, като взе предвид фактите по делото, приложимата нормативна уредба и предписанието на чл. 127, ал.2 от АПК, приема жалбата за неоснователна като такава следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, следва да се уважи искането на ответника да му се присъди юрисконсултско възнаграждение и оспорващият бъде осъден да заплати такова в среден размер от 100,00 (сто) лв.

Водим от горното и на основание чл. 118, ал. 2 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 8 –ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Х. М., ЕГН [ЕГН] с срещу решение № 2153 – 21 – 207 от 01.07.2019 г. на директора на ТП на НОИ С. град, с което оставена без уважение жалба вх. № 1012 – 21 – 650 от 02.05.2019 г. на жалбоподателя срещу разпореждане № [ЕГН]/32 от 23.04.2019 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

ОСЪЖДА П. Х. М., ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ – С. град сторените по делото разноски за един юрисконсулт в размер на 100,00 (сто) лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

СЪДИЯ: